عباس عبدی، تحلیلگر سیاسی، در گفت‌وگو با «شرق»:

برای منتقدان مدنی و قانونی زندان عامل بازدارنده نیست

سعید مدنی، پژوهشگر مسائل اجتماعی به‌تازگی از سوی دادگاه به ۹ سال حبس محکوم شده است؛ منتقدی که از مسالمت‌آمیزترین شکل ممکن یعنی از طریق نگارش کتاب و مقاله و گاهی سخنرانی به وضعیت موجود اعتراض می‌کرد. با این حال به نظر می‌رسد تاب‌آوری نسبت به انتقاد و حتی روش‌های مسالمت‌آمیز اعتراض آن‌چنان کم شده که نه‌تنها برای معترضانی که دست به اعتراض خیابانی مسالمت‌آمیز زدند، بلکه برای امثال مدنی، تاجزاده و... که از طریق گفتار و نوشتار هم نقد و نظری را مطرح می‌کنند، احکام سنگین قضائی در نظر می‌گیرند. مسئله‌ای که عباس عبدی، تحلیلگر سیاسی، معتقد است نمی‌تواند به‌تنهایی بازدارندگی مدنظر دستگاه قضا را داشته باشد. او به «شرق» گفته که با این احکام سنگین «نه چیزی نصیب ملت می‌شود و نه نصیب حاکمیت».

عکس: عباس کوثری، شرق

تحلیل شما از صدور حکم ۹ سال حبس برای سعید مدنی چیست؟

واقعیت این است که دستگاه قضائی هیچ‌یک از دادگاه‌ها را علنی برگزار نمی‌کند تا مردم در جریان اتهامات، کیفرخواست و دفاعیات قرار بگیرند. حتی برخلاف سند رسمی امنیت قضائی احکام را هم منتشر نمی‌کنند. بنابراین چون ما درباره جزئیات هیچ اطلاعی نداریم، درباره اصل صدور حکم نمی‌توان قضاوت قطعی داشت؛ اما می‌توان گفت که هیچ دلیلی بر غیرعلنی‌بودن این دادگاه‌ها نیست، مگر اینکه بگوییم دادگاه نمی‌تواند از حکمی که صادر کرده است، دفاع کند. اگر دادگاه می‌توانست از حکمش دفاع کند، به‌راحتی تصمیم می‌گرفتند که دادگاه‌ها علنی برگزار شود و با این کار اجازه داده می‌شد مردم هم آن حکم را تأیید یا رد کنند. این نقص عموما درباره دادگاه‌های سیاسی صادق است و در دادگاه‌های عادی مشاهده نمی‌شود و این هم قرینه‌ای است بر نقصی که در این دادرسی‌ها وجود دارد. البته به صورت کلی ساختار موجود مخالف را به رسمیت نمی‌شناسد؛ هرچند کمابیش و در محدوده خاصی انتقاد می‌کنیم، اما اگر کمی سطح انتقادات متفاوت شود، معمولا با برخورد یا پرونده‌سازی روبه‌رو می‌شوید. با عنایت به این نکات حکم آقای مدنی را هم در این چارچوب باید تحلیل و درک کرد.

درحالی‌که رئیس دستگاه قضا پیشنهاد «گفت‌وگو» را در عرصه عمومی و از طریق رسانه‌ها مطرح می‌کند، احکام سنگینی را که برای برخی منتقدان وضع موجود ازجمله سعید مدنی یا مصطفی تاجزاده و... صادر شده است، چگونه تحلیل می‌کنید؟

من پیش‌تر هم درباره پیشنهاد گفت‌وگو نظرم را گفته‌ام. به نظر نمی‌رسد که بتوان در این زمینه اقدام عملیاتی انجام داد؛ چون اساسا دستگاه قضائی طرف گفت‌وگوی سیاسی نیست. دستگاه قضائی تنها باید بر اساس مُرّ قانون عمل کرده و از عملکرد قانونی خود دفاع کند. اگر دستگاه قضا می‌تواند بر اساس قانون عمل کرده و از آن دفاع کند که بحث و گفت‌وگویی وجود ندارد؛ چه آن قانون خوب باشد و چه بد باشد که درمورد آن باید جای دیگری بحث و گفت‌وگو صورت بگیرد. بنابراین در مجموع فکر نمی‌کنم که بتوان بین این احکام و طرح پیشنهاد گفت‌وگو ارتباطی برقرار کرد.

فکر می‌کنید صدور چنین احکام سنگینی برای منتقدان وضع موجود که روش‌های مسالمت‌آمیز را پی گرفته بودند، چه تأثیر و بازخورد اجتماعی خواهد داشت؟

تجربه نشان داده احکام سنگین تنها درمورد افرادی مؤثر است که آنها نیز اقدامات غیرقانونی سنگینی انجام داده‌اند. نمونه‌اش گروه‌های چریکی اول انقلاب که دست به اسلحه بردند، ترور کردند، بمب‌گذاری کردند و آسیب‌هایی به افراد عادی و دولت زدند. حکومت‌ها اغلب با چنین شرایط و گروه‌هایی همین‌طور مقابله می‌کنند و این نوع مقابله، مقابله عجیبی نیست. البته اینکه چقدر این نوع مقابله قانونی است یا قانونی نیست، بحث دیگری است؛ اما در برابر منتقدان مدنی که بیشتر علنی، قانونی و مدنی حرف می‌زنند و تلاش می‌کنند در چارچوب قانون صحبت کنند و حتی اگر به همین قوانین موجود هم نقدی دارند، باز تلاش می‌کنند در چارچوب‌های موجود درباره آن صحبت کرده و نقد و نظرشان را مطرح کنند، احکام کیفری و زندان چندان مؤثر نیست. ممکن است این احکام اتفاقاتی را به تأخیر بیندازد، اما مانع آن نمی‌شود و به نظر من حتی نتیجه معکوس دارد. دلیل روشن آن هم این است که اکثر این افراد بارها و بارها زندان رفته و آمده‌اند و باز هم می‌روند و می‌آیند. در واقع برای این منتقدان مدنی و قانونی زندان عامل بازدارنده در اظهارات‌شان نیست؛ بنابراین فکر نمی‌کنم که این احکام بتواند تأثیر جدی بر آنها بگذارد.

شما معتقدید این احکام تأثیر چندانی بر عملکرد منتقدان مسالمت‌جو و معترضان مدنی مانند سعید مدنی ندارد؛ اما آیا صدور این احکام سنگین می‌تواند بر جامعه و شهروندان معترض تأثیر بگذارد؟ و اگر به نظر شما این احکام به منظور بازدارندگی از تداوم اعتراضات صادر شده، آیا می‌توان مدعی شد که بازدارندگی لازم را به‌ویژه برای شهروندان معترض ایجاد می‌کند؟

اگر حکومت بتواند اوضاع کشور را درست کند، رفاه ایجاد کند و شرایط زندگی خوب را فراهم کند، قاعدتا انتقادی رخ نمی‌دهد که قرار باشد اعتراضی در پی آن صورت گیرد و در نهایت منجر به صدور احکام زندان شود؛ اما اگر اوضاع بر همین منوال پیش برود، با زندان و صدور احکام سنگین نمی‌شود بازدارندگی ایجاد کرد؛ چون در هر حال مشکلات وجود دارد و مردم به دلیل آن مشکلات است که منتقد و معترض می‌شوند، نه به دلیل صحبت‌های انتقادی آقای «الف» یا خانم «ب». این حرف‌ها منشأ اعتراض‌ها و مخالفت‌ها نیست؛ واقعیاتی که در زمینه فقر، فساد، ناکارآمدی و تبعیض وجود دارد، منشأ اعتراض مردم است. بنابراین دولت‌ها باید کوشش کنند که نقاط ضعف‌شان را برطرف کنند. اگر این کار را بکنند و در این مسیر گام بردارند، بهبودی حاصل می‌شود و قاعدتا اعتراض یا کم می‌شود یا شنیده نمی‌شود؛ اما اگر شرایط بر همین منوال باشد و تغییری حاصل نشود، قاعدتا احکام قضائی نمی‌تواند اعتراض‌ها را خاموش کند. حتی اعتراضات را عمیق‌تر هم می‌کند.

با توجه به صدور احکام سنگین از سوی دستگاه قضا، آیا روزنه‌های اصلاح از درون در حال بسته‌شدن نیست؟ به نظر شما هرچه بسته‌ترشدن فضای نقد و اصلاح چه عواقبی برای کشور به دنبال خواهد داشت؟

اینکه روزنه‌های اصلاح از درون بسته شده، یک ایده شایع و البته یک روی ماجراست و روی دیگر ماجرا این است که هم‌زمان سیستم هم به بن‌بست رسیده است. وضعیت اقتصاد امسال را ببینید، حتی پیش‌بینی می‌شود در سال آینده بدتر از امسال و سال‌های قبل شود. همچنین وضعیت سیاست خارجی ممکن است بدتر از امسال شود. بنابراین باید روزنه‌هایی را باز کرد تا از این وضعیت بن‌بستی که به وجود آمده، بیرون آمد، بلکه امکان اصلاحات و تفاهم و سازش به نفع ملت فراهم شود؛ وگرنه با احکام زندان و سایر احکام نه چیزی نصیب ملت می‌شود و نه چیزی نصیب حاکمیت.

یادداشت

اینجا جای ترسیدن نیست

محمد مهاجری

هنگامی که لایحه جرم سیاسی تصویب شد، انتظار آن بود که بسیاری از جرم‌انگاری‌هایی که در حوزه اندیشه و سیاست روی می‌دهد، رو به افول بگذارد؛ اما آنچه به تصویب مجلس رسید، به اندازه‌ای محافظه‌کارانه و ملاحظه‌گرایانه بود که نتوانست چتر گسترده‌ای را باز کند تا اندیشمندان کشور احساس امنیت بیشتری کنند.

این لایحه می‌توانست از مقوله فکر «امنیت‌زدایی» کند و تعابیری همچون «تضعیف نظام» و «اخلال در نظم عمومی» را به بایگانی بفرستد و از واژگان ملایم‌تری که با زمان کنونی متناسب باشد، استفاده شود.

دادگاه رسیدگی به جرائم سیاسی، دکور و تشریفاتی نیست، بلکه رکن مهمی از سیاست قضائی کشور را تشکیل می‌دهد و این کارایی را دارد که کار دادگاه‌های انقلاب را کم کند و هیئت منصفه به‌عنوان نماینده افکار عمومی، مجرم‌بودن یا مجرم‌نبودن متهمان را تشخیص دهد.

امروز یک بار دیگر و بعد از ناآرامی‌های چند ماه اخیر، دوباره موضوع گفت‌وگوی کرسی‌های آزاداندیشی، مناظره‌های سیاسی و... برجسته شده و انتظار می‌رود جامعه بالغ و رشید ایران، خط قرمزهایی را که پیش از این پررنگ بودند، کنار بگذارد و در فضای آزادی سیاسی ـ فرهنگی به نتایجی بیشتر از گذشته برسد.

برای نمونه، در ماه‌های اخیر که بحث حجاب مطرح شد، برخی متحصصان حوزه اندیشه دین در وجود ضرورت گشت ارشاد تشکیک کردند. برخی هم درباره حدود حجاب و نحوه برخورد با بدحجابی بحث‌هایی کردند که پیش از این ممنوع بود. طرفداران نظرهای مختلف، حرف‌های تند هم می‌زدند و در عین حال که جامعه با ناآرامی مواجه بود، این گفت‌وگوها تا حد درخور اعتنایی فضا را آرام و روشنفکران را به سمت پدیدارشناسی هدایت کرد.

حوزه اندیشه، محل تساهل و تسامح است و جز این نمی‌توان به رشد و پویایی آن کمک کرد. امروز در همه حوزه‌های سیاست، اقتصاد، فرهنگ و اجتماع، صاحب‌نظران برجسته‌ای در هر دو جناح سیاسی ـ فکری جامعه حضور دارند که می‌توانند از پس یکدیگر برآیند. اینکه یک گروه حاشیه امن داشته باشد و بتواند حرف‌هایش را بگوید و طرف مقابل محکوم به سکوت شود یا اگر اظهارنظری کند، در چنبره اتهامات امنیتی قرار گیرد، بیش از آنکه ضربه به افراد باشد (که شوربختانه ضربه سختی هم هست) چهره ایران را نزد جهانیان مشوه کرده و به‌علاوه فرصت چالش‌های ذهنی ـ علمی را از بین می‌برد.

جمهوری اسلامی در ۴۴سالگی خود، آن اندازه‌ای قوام و استحکام دارد که اظهارنظرهای مختلف حتی دگراندیشان، آن را دچار آسیب نکند. بدون ترس و واهمه، اندیشه و بیان آن را آزاد بگذاریم.

هشداری که در صحن علنی شورای شهر مطرح شد

تهران در وقت اضافه زلزله؟

نورا حسینی: جلسه شورای شهر تهران روز گذشته با پخش تصاویری از عباس شیبانی آغاز شد. اولین سوگندی که در شورای دوم یاد کرد، پخش تذکر همیشگی او درخصوص خروج یک خودروی قدیمی در ازای پلاک‌کردن یک خودروی نو؛ تذکری که او بیش از ۱۰ سال بارها در صحن شورای شهر تهران تکرار کرد تا آنجا که حسن بیادی، نایب‌رئیس شورای دوم و سوم شهر تهران، از دولت خواست به این تذکر که بیش از ۱۰ بار در صحن شورای شهر تکرار شده است، پاسخ دهد. او در زمان عضویتش در شورای شهر نخستین عضوی بود که به صحن شورا می‌آمد و به سایر اعضا نیز تذکر می‌داد که نظم را رعایت کنند. یکی دیگر از تذکرهای پرتکرار او تخریب اضافه‌طبقات ساختمان‌هایی بود که به صورت غیرقانونی اقدام به ساخت اضافه‌بنا می‌کردند. به اعتقاد او این تخریب بهترین راه برای جلوگیری از ساخت‌وسازهای غیرقانونی بود. او که به دلیل کهولت سن از شورای چهارم دیگر در انتخابات شوراها شرکت نکرد، روز پنجشنبه هفته گذشته درگذشت.

اما جلسه شورای شهر تهران به دو موضوع آمادگی تهران در برابر بحران‌ها و بررسی اصلاحیه مصوبه بودجه سال ۱۴۰۱ شهرداری تهران اختصاص داشت. موضوع دوم کمی فضای شورای شهر تهران را متهلب کرد. مهدی اقراریان در جریان بررسی این لایحه گفت: این‌گونه نباشد که شهرداری «فاقد» عمل کند و سپس بگوید مجوز را از شورا می‌گیریم چون کمیسیون برنامه و بودجه از خودمان است. این اتفاق خوبی نیست و من نسبت به این موضوع منتقدم. شهرداری نباید تصور کند که کمیسیون برنامه و بودجه از خودشان است و مصوبه فاقد عمل‌کردن را می‌گیرند.

این سخن او واکنش برخی از اعضای این کمیسیون را در پی داشت. میثم مظفر گفت: نباید با حرف‌های ژورنالیستی عملیات سیاسی انجام داد. هنگام حرف‌زدن باید خدا را در نظر گرفت. کسانی که تهمت می‌زنند باید در محضر خدا پاسخ‌گو باشند.

آخوندی هم گفت: برخی دوستان حرف‌های کیلویی و بی‌ربط می‌زنند؛ بالغ بر ۲۰ جلسه تخصصی با حضور مدیرکل برنامه و بودجه برگزار شده است. تریبون شورا مقدس است، نباید از آن حرف سیاسی زد.

پرویز سروری هم در واکنش به این سخنان گفت: اینکه کسی بخواهد به دیگران تهمت بزند یا اهانت کند، بسیار زشت است. اینکه می‌گویند کمیسیونی از آنِ شهرداری است، اگر تهمت و توهین نیست، چیست؟

مهدی چمران سخنان اقرایان را مصداق تهمت ندانست. او خطاب به سروری گفت اگر بحث تهمت را مطرح کنید که دیگر نمی‌شود حرفی را از این تریبون مطرح کرد.

ناصر امانی هم با یادآوری اینکه حرف‌های اقراریان از سر دلسوزی است، یادآوری کرد که در این کمیسیون او و حبیب کاشانی هم حضور دارند و در جلسه نخست بررسی اصلاحیه بودجه کمیسیون با بخش‌هایی از این لایحه مخالفت کرد.

علیرضا نادعلی، سخنگوی شورای شهر تهران هم در حاشیه شورای شهر تهران درباره تنش‌زاشدن محیط شورا در چند جلسه اخیر، به رسانه‌ها گفت: با اینکه اعضای شورا به لحاظ سیاسی گرایش یکسانی دارند اما در فکر و تخصص، نظرات مختلفی دارند و گاهی در بیان نظرات تخصصی دچار تعارض و حتی تضاد می‌شوند که البته این مسئله خوب است؛ چراکه اگر همه در مسائل کارشناسی یک‌صدا بودند تبدیل به شورای فرمایشی می‌شدند که قابل قبول و پذیرش نیست. البته این نکته را که چرا برخی اعضا به نتایجی می‌رسند باید از خودشان سؤال کنیم که بر چه اساسی به این نظراتی که بیان می‌کنند، می‌رسند.

در ابتدای جلسه شورای شهر مهدی چمران با اشاره به روز ملی ایمنی گفت: در تهران و سایر شهرهای کشور شاهد ساخت‌وسازهایی بوده‌ایم که در طول ساخت فرو ریخته‌اند. ایران کشوری زلزله‌خیز است و در حوزه بلاخیزی جزء ۱۰ کشور اول جهان محسوب می‌شود و بنابراین باید ساخت‌وسازهایمان بر اساس استانداردها باشد تا شاهد بروز مشکلات متعدد نباشیم. در صورت وقوع زلزله در تهران با وجود ترافیک بسیار و خیابان‌های باریک، فاجعه بزرگ تاریخ رخ خواهد داد. در ادامه جلسه هم رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران گزارشی از فعالیت‌های شهرداری در حوزه بحران ارائه کرد و گفت: در این دوره سند ایمنی کالبدی در قرارگاه ایمنی کالبدی شهر تهیه شد و تمام شئون ایمنی در سطح شهر ازجمله بافت‌ها، معابر، مترو، بزرگراه‌ها، ساختمان‌ها و دیگر بخش‌ها در این سند پیش‌بینی شد.

علی نصیری گفت: از بین گودهای پرخطر تحت مالکیت شهرداری، برای رفع خطر گود برج میلاد ستاد تشکیل شد و از محل اعتبارات در اختیار شخص شهردار، ایمن‌سازی این گود به پیشرفت ۴۶درصدی رسیده و در حال انجام است.

رئیس سازمان پیشگیری و مدیریت بحران شهر تهران با بیان اینکه ۹ تفاهم‌نامه بین شهرداری با وزارت کشور منعقد شده است، یادآور شد: ۲۲ تیم در مناطق ۲۲گانه حضور دارند و هر روز چند ساختمان را از تمام ابعاد ارزیابی اولیه می‌کنند که تاکنون ۵۲۲ ساختمان مهم و بلندمرتبه را بررسی کرده‌ایم.

سیدمحمد آقامیری هم با اشاره به قانون بازگشت در زلزله گفت: ۳۰ سال از دوره بازگشت زلزله با بزرگای هفت‌ریشتری گذشته است؛ یعنی ۳۰ سال پیش باید چنین زلزله‌ای می‌آمد و الان ما در وقت اضافه هستیم که زلزله به ما داده است و هر چقدر کانون زلزله به مرکز تهران نزدیک‌تر باشد، خسارت بیشتر می‌شود.

او با بیان اینکه من از مدیریت قبلی شهری در مورد میزان آمادگی تهران برای مقابله با زلزله پرسیدم و آنها گفتند که تنها ۲۰ درصد آمادگی وجود دارد، تصریح کرد: این یک فاجعه است و حالا از مدیران فعلی می‌پرسم که تهران با این حجم زلزله و خساراتی که می‌تواند به دنبال داشته باشد و متأسفانه حجم بزرگ بافت فرسوده شهر، چند درصد در مقابل زلزله ایمن است؟

مهدی عباسی، رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای شهر تهران هم در تذکری گفت: اگر بحران واقعی در تهران روی دهد و دامن برخی مدیران و عوامل بحران را بگیرد، چه کسی قرار است بحران را در تهران اداره کند؟ آیا در کشور، استان‌های معین برای بحران‌های محلات آموزش دیده و با تجهیزات، مأموریت و تکالیف آشنا هستند که در زمان بحران خدمت‌رسانی کنند؟

وی با تأکید بر نظارت بر لزوم نگهداری تجهیزات و استانداردهای لازم توسط نیروها، یادآور شد: می‌توان برای ساختمان‌هایی که در سطح شهر تهران ساخته می‌شوند یا موجود هستند، با سیاست‌های تشویقی زمینه را ایجاد کرد که حداقل نیازها و مشکلات اولیه را برای جلوگیری از بحران برطرف کنند و بتوانند نیاز خود را از برق سولار تأمین کنند.

عباسی ادامه داد: اراضی ذخیره شهری به عنوان سرمایه‌های شهر کارکردی برای آیندگان است و باید مراقبت شود؛ چراکه روزی که نیاز به استفاده از آنها باشد، روز تلخ و مصیبت‌باری خواهد بود.

وی در پایان همچنین تصریح کرد: پروانه‌ای در شهر تهران صادر شد و در کمیسیون ماده ۵ درخصوص یکی از ساختمان‌های پراهمیت که سالن اجتماعات، طبقات بالا، اقامتگاه و رستوران دارد، مطرح شد که روی یکی از گسل‌های خطرناک تهران قرار گرفته و سؤال من این است که چه اقدامی از سوی سازمان مدیریت بحران برای پیشگیری از ساخت‌وساز یا رعایت ایمنی کامل از لحاظ ابعاد جامع ایمن‌سازی این ساختمان‌ها صورت گرفته است؟

مهدی اقراریان هم در تذکری در واکنش به این گزارش گفت: تجمع یک جمعیت ۹ میلیون نفری در شب در جغرافیایی مانند تهران با چنین زیرساخت‌های حمل‌ونقل، آب، ترافیک و... خود بحرانی جدی است.

او در واکنش به گزارش تفصیلی ارائه‌شده رئیس سازمان بحران شهرداری در صحن شورا ادامه داد: ما در شهرداری تهران دو مدل برنامه داریم؛ یکی چهارساله و یکی یک‌سالانه. گزارش‌دهی‌های این‌چنینی خوب است، اما باید با پیوست برنامه عملیاتی و شاخص‌محوری همراه باشد و این معطوف به کل گزارش‌های سازمان‌های شهرداری تهران است.

ادامه در صفحه ۱۱

شهرداری اهواز

آگهی فراخوان عمومی
پروژه سرمایه گذاری زیپ لاین (شناسایی سرمایه گذار)

شناسه آگهی ۱۴۳۲۰۴۹

شهرداری اهواز در نظر دارد باستناد اختیارات حاصله از هیات عالی سرمایه گذاری وشیوه نامه مصوب شورای اسلامی شهر نسبت به واگذاری اجرای فرصت سرمایه گذاری ذیل به اشخاص حقیقی یا حقوقی (شرکتهای تجاری) واجد شرایط اقدام نماید .
سرمایه گذاران محترم می توانندجهت تهیه اسناد فراخوان از روز دوشنبه ساعت ۸صبح مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۰۵تا پایان وقت اداری روز دوشنبه ۱۴۰۱/۱۰/۲۶ اسناد مربوطه را از طریق مراجعه حضوری به سازمان سرمایه گذاری ویا تماس با شماره تلفن ۰۶۱۳۳۳۳۶۷۰۱وموبایل ۰۹۱۶۳۰۰۸۸۵۸ اقدام نمایند.
آدرس: اهواز–امانیه– خیابان دزشرقی –بین لقمان و عارف (تلفن تماس ۳۳۳۳۶۷۰۱–۰۶۱)مراجعه نمایند.
مهلت تحویل پاکات: تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۲می باشد.مدارک ارسالی قابل استرداد نیست.
برای دریافت اسناد متقاضیان می بایست مبلغ یک میلیون ریال به حساب ۰۱۰۵۰۵۲۱۶۶۰۰۹ شهرداری اهواز نزد بانک ملی شعبه شهرداری واریز و فیش مربوطه را به دبیرخانه ارائه نمایند (این وجه قابل برگشت نیست)
سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد فراخوان مندرج شده است .

ردیف	موضوع	آدرس محل پروژه	سرمایه گذاری
۱	پروژه سرمایه گذاری زیپ لاین کارون (شناسایی سرمایه گذار)	واقع بر رودخانه کارون ، شهر اهواز	BOLT

اداره کل ارتباطات و امور بین الملل شهرداری اهواز

شرکت شهرک‌های صنعتی استان سمنان

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

شناسه آگهی ۱۴۳۱۴۵۳

شرکت شهرک‌های صنعتی استان سمنان در نظر دارد مناقصه عمومی یک مرحله‌ای تامین خرید دستگاه CMM جهت تجهیز مرکز نوآوری و مهندسی معکوس را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس WWW.SETADIRAN.IR انجام خواهد شد. مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت : از تاریخ ۱۴۰۱/۰۹/۲۹ تا ساعت ۱۴:۳۰ تاریخ ۱۴۰۱/۱۰/۰۸
اطلاعات تماس دستگاه مناقصه گزار: آدرس: سمنان، میدان استاندارد، بلوار جوان، کد پستی ۸۳۶۱۱–۳۵۱۵۹ و تلفن ۳۳۳۷۰۷۲۳(۰۲۳)

شرکت شهرک‌های صنعتی استان سمنان (سهامی خاص)

شهرداری شیراز

فراخوان
۱۴۰۱–۸۰۴

شناسه آگهی ۱۴۲۹۹۹۲

به اطلاع می رساند شهرداری شیراز در نظر دارد زیرساخت داده مکانی سازمانی (SDI) را در سطح شهرداری راه اندازی نماید؛ لذا از شرکت ها و دانشگاه های دارای تجربه کار مرتبط و علاقمند به کار در این حوزه دعوت می گردد پیشنهاد خود را حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۱/۱۰/۲۱ به سازمان فناوری اطلاعات شهرداری شیراز ارسال نمایند. علاقمندان می توانند برای کسب اطلاعات بیشتر از شرایط فنی به وب سایت https://shaffaf.shiraz.ir بخش «آگهی مناقصات، مزایدات و استعلام» مراجعه نمایند.
نوبت اول: ۱۴۰۱/۱۰/۴
نوبت دوم: ۱۴۰۱/۱۰/۵

اداره کل ارتباطات و امور بین الملل شهرداری شیراز